

מסכת שבת

פרק ז משנה ד

המוציא חבו, כ מלא פי פרה. עצה, כ מלא פי גמל. עمير,
כ מלא פי טלה. עשבים, כ מלא פי גדי. עלי שום ועלי בצלים,
לחים, כ גראגרת, יבשים, כ מלא פי גדי. ואין מצטרפין זה עם
זה, מפני שאין לו בשעריהם. המוציא אכלים כ גראגרת, חיב,
ומctrפין זה עם זה, מפני שאין לו בשעריהם, חוץ מקלפייהן
וغرעיניהן ועכציהם וסבון ומרסנו. רבבי יהודה אומר, חוץ
מקלפי עדשים שמתבשלות עמן: